

Gran Sopar Groc, gran Bea i... gran error?

SALVADOR BORI – ANC TÀRREGA @ANCTARREGA

Poques setmanes com aquesta han estat tan plenes de qüestions importants.

SOPAR GROC: ÈXIT ROTUND

En nom dels familiars del presos i exiliats polítics us donem les gràcies a tots els que vàreu col·laborar a recollir els 10.306 euros que vam aconseguir per a l'Associació Catalana pels Drets Civils, formada per aquests familiars.

Gràcies als 360 comensals presents i als donants de fila zero. A les empreses i col·laboradors que van cedir els lots que es van sortejar i als qui van comprar les tires per participar al sorteig. A l'artista canadenc Carole Morin que va donar el quadre subhastat i als qui van pujar per aconseguir-lo. A la coral Nova Tàrrega, els músics de Banda Sonora i Ramon Elias amb el seu violí. Als presentadors, Carolina Tebé i Jaume Ramon. Als voluntaris que van participar d'una manera o altra en l'organització, ja fos decorant, muntant i desmuntant, servint plats... I gràcies, com no, a Xavier Sánchez i Ferran Civit, germà i parella, respectivament, de Jordi Sánchez i Meritxell Serret, per ser-hi. A tothom, en definitiva, moltes gràcies!

L'únic que lamentem és l'exabrupte, a l'hora dels parlaments, de qui va preguntar si és que la CUP no existia. I ho lamentem perquè significa que segueix havent-hi gent que posa el carro davant dels bous, és a dir, el partit davant de l'objectiu comú.

La CUP existeix, i tant que sí, i la seva gent és tan necessària com la de la resta de partits i de fora dels partits. Tots fem falta i més gent que hem de sumar.

Però el criteri per seleccionar les persones que van pujar dalt de l'escenari no va ser per representació política. Va ser molt més simple: els familiars que van venir, els representants de les entitats organitzadores -ANC i Òmnium- i els alcaldes de les tres principals poblacions de la comarca (recordem que el

sopar era d'àmbit comarcal), que incloïa el president del Consell Comarcal en representació de tots els municipis i el diputat urgellenc al Parlament de Catalunya. També va apuntar-se al sopar una altra diputada al Parlament a qui, és clar, també vam convidar a parlar. A parlar, perquè a sopar només es van convidar quatre persones: els dos familiars i els dos directius nacionals. Tota la resta, incloses les autoritats i els voluntaris i col·laboradors abans esmentats, van pagar per ser-hi.

MAGNÍFICA BEA TALEGÓN

I si divendres va ser fantàstic, diumenge va ser colossal. Amb un Ateneu ple a vessar, Bea Talegón va fer la xerrada més llarga que recordem haver organitzat mai des de l'Assemblea: gairebé dues hores i mitja va durar. I tothom va marxar dient que se li havia fet curt!

Repasar tot el que va dir demanaria dues o tres pàgines, o sigui que val més no intentar-ho.

Si us ho vàreu perdre podeu veure el vídeo penjat a l'apartat de vídeos de la nostra web. Cerqueu per internet "ANC Tàrrega Bea Talegón" i segur que ho trobeu de seguida.

Aprofitem per recordar l'anunci realitzat per Carles López, el nostre coordinador, de les properes conferències previstes: Elisenda Paluzie, presidenta de l'ANC, a finals de juny; i Ramon Cotelero, a mitjans de juliol.

UN ERROR. O MÉS D'UN

El primer error a reconèixer és el del nostre vaticini de divendres passat, quan afirmàvem amb rotunditat que la moció de censura no prosperaria. Per defensar aquest error només hi ha una excusa: el text es va redactar, com sempre, la matinada de dilluns a dimarts, moment que tant ERC com PDeCAT encara jugaven a posar condicions per donar-hi suport. I d'aquí la nostra crítica en aquell moment. Això sí, ni que només sigui per veure

la cara de mala baba dels que han saltat, ja haurà valgut la pena. Tot i que està per veure si servirà de res. Caldrà esperar un temps per saber si haurà estat encertat o no.

Però el que sí que considerem un error, ni que només sigui per les formes, és l'acatament del president Torra a la negativa de publicar el nomenament dels consellers escollits inicialment per formar part del Govern.

És evident que resultava necessari aquest pas per acabar d'aixecar formalment el 155. Però, després de tant de temps, venia d'un parell de dies? Havent-se presentat ja la moció de censura, el lògic hauria estat esperar a veure com acabava abans de substituir els consellers a la presó o a l'exili. Al capdavant, com diuen Paluzie i Ponsatí, aquest no deixa de ser un simple govern autonòmic.